

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der Laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Weet gij niet, dat wien gij uzelfen stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der sonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid?

Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der sonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt;

En vrijgemaakt zijnde van de sonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid.

ROM. 6 : 16-18.

No. 9.

1 Mei 1911.

16de Jaargang.

OPRECHTHEID, EERLIJKHEID, DEUGD EN TROUW, ZIJN LEERINGEN DER KERK.

Door President JOHN. HENRY SMITH.

Vervolg van Blz. 117.

Van een ver afgelegen land, te midden van vervolging en beproeving, landden mijne voorouders op dit werelddeel. Onder deze onze vlag hebben ze vele ontberingen, gebrek en verdriet geleden. Ellende bij ellende is als 't ware voor hen opgehoopt geworden door de onverdraagzaamheid van hunne vrienden, maar de man onder hen moet nog gevonden worden, welke dacht dat deze onze vlag eene lagere plaats zoude moeten worden gegeven. Hun gevoelen was, dat de wetten van ons land dienden te worden ondersteund en geëerbiedigd door de kinderen van de Heiligen der Laatste Dagen in de Vereenigde Staten. Onze plaats onder de menschen behoort te zijn eene eereplaats, een waardevolle plaats, zoodat, onverschillig waar wij ons bevinden, wij onder de meest gehoorzame, handelbare en ernstige burgers van ons land mogen worden gerekend.

De afwijkingen en fouten welke wij maken in ons leven behoorden wij niet te wijten aan onze vlag, noch aan de wetten van

ons land. Eveneens zouden wij het niet wijten aan de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, welke zich onder de Wet des Heeren bevindt, en als zoodanig gehoorzaamheid eischt aan iedere openbaar erkende regeeringsinstelling van dit land.

Gaan wij toch terzijde, wij hebben dan persoonlijk den last en de verantwoordelijkheid van onze overtredingen te dragen. Mochten gij en ik toch onze plaats willen erkennen in het groote levensplan tot hetwelk wij geroepen zijn, door die stille zachte stem, alsmede door de bediening der ouderlingen van de Kerk, — uit in de wereld. Laten wij voortgaan onder de plooiën van de vlag in dit heerlijke land, ons verheugende in het feit dat deze ons drijft en uitnoodigt als 't ware, om iedere zegening en recht te genieten, — ja meer dan eenige sterveling, waar ter wereld en onder welke vlag ook, — maar kan genieten.

De indruk der opmerkingen van President Lund, in betrekking tot de kwestie van het opzicht over onze kinderen, behoort altijd in gedachten te worden gehouden door de Heiligen der Laatste Dagen. Hunne tehuizen behooren te zijn tehuizen van liefde en vreë. Ze behooren te zijn tehuizen van overvloed, van gebed en wijding. Het zouden tehuizen zijn waar een vader heerscht, welke het recht lief heeft; — waar eene moeder woont eveneens bekwaam en gewillig om recht te doen, met liefde voor haar tehuis en alles wat daarmede samenhangt; — het bewakende, alsmede hare kinderen. Er bestaat groote onvoorzichtigheid en gedachteloosheid in betrekking tot de mengeling van de verschillende volksklassen tezamen, en in 't bijzonder onder het jongere geslacht, 't welk ons in de toekomst het kwaad in onbegrensde mate doet vreezen. 't Is onze plicht te trachten dit euvel, alsmede de daaraan verbonden mogelijkheden, te bestrijden. Uwe zonen in hunnen omgang met onze dochters, zouden zich doen kennen als reine mannen, — zedelijk en goed. De dochters, welke hunnen omgang aanvaardden en zich daarmede verheugd gevoelen, behooren hunne waarde te erkennen, als mannen van eer, oprechtheid en deugd. De vrouw, wier omgang wordt gezocht, zoude boven alle verdenking verheven moeten zijn in betrekking tot hare zedelijke waarde. Als mijne zonen ten uwent verschijnen, om in aanraking te komen met uwe dochters, dan zal het uw recht wezen hen te verwachten als eerbare jongelingen, rein en vrij, juist zoo deugdzaam als een maagd behoort te zijn. Hunne harten dienen te zijn ontvlamd in edele manncntrouw, liefde tot God, liefde voor hun land, liefde voor hun tehuis, liefde voor hun geloof, en liefde tot al wat recht is; — en in 't bezit dier waardigheid, welke hun genie en ware mannelijkheid karakteriseert.

Mijne broeders en zusters, laten wij ons herinneren wie wij zijn; laten wij ons herinneren van waar wij kwamen! Laten wij ons onze hoop herinneren in betrekking tot het werk, hetwelk God heeft geopenbaard, — de hoop onzer zielen, aldaar gegrift door den vinger Gods: Laat ons in gedachten houden, de verplichtingen welke op ons rusten: dat wij namelijk stand wilden houden voor de verhooging van ons geslacht, dat wij onze mannenwaarde wilden bewaken, en dat wij van ware mannendeugd hetzelfde eischen, als door heel de wereld aan ware vrouwen-eer tot eisch wordt gesteld. Wij zullen vervolgens eischen van den vrouwelijken staat in onze Kerk en in onze natie, een staat zóó rein en zóó lief, dat, — waar ooit gevonden, — de indruk der edelheid van haar karakter als 't ware geschreven zal worden in de ziel des mans, — te weten namelijk: — respect, eer en toewijding!

Nogmaals, ik zeg tot u, dat de Heiligen der Laatste Dagen deze onze regeering lief hebben, dat de Heiligen der Laatste Dagen iedere waarheid beminnen, welke God heeft geopenbaard, dat de Heiligen der Laatste Dagen van plan zijn voort te gaan met het vergaderen van waarheid van elken oorsprong, — uit in de wereld, en deze waarheid te benutten ten bate van hunne eigen bekwaamheid in 't bijzonder, en eveneens ter verbetering van heel de menschelijke familie, — zoo mannen, vrouwen als kinderen. Laat ons den standaard onzer geboorte hoog houden, zoo veel als mogelijk is voor ons om te doen, en laat ons leeren aan die vrouwen, — welke hun voorrecht van het moederschap gaan verbeuren en in 't stof vertreden, — die roeping van God: „Vermenigvuldigt u en vervult de aarde,” — laten wij hen leeren, dat zij zich op den weg hunner eigene verwoesting bevinden, dat het den dood beteekent, dat het beteekent schande, dat het de bedoelingen Gods bevekt, zoover als 't hunne handeling betreft. Laat ons zeggen tot onze eigene vrouwen, zoo één als allen: Moederschap is uwe glorie, en de vervulling van uwe positie in dat moederschap zal u, wanneer uwe zending voltooid zal zijn, plaatsen in de armen van den Verlosser der wereld, die u daarvoor zal achten en respecteeren, alsmede God onzen Vader, die de gids en vriend is van ons allen!

Kijkt voorzichtig uit over het land; weest zeker van een goed tehuis; bewaar ieder ding van maatschappelijken aard, en benut het op natuurlijke wijze. Staakt uwe gedachten ten opzichte van het vermeederen van onregelmatigheden en roekeloosheid. Een zeker gevoel van dusdanige roekeloosheid neemt hand over hand bezit van heel het Amerikaansche volk — en die willekeur bereikt ook ons — en doet van tijd tot tijd zien de oneerlijkheid van hen, — over heel het land verspreid, — die zich ten

taak stellen om op schijnbaar eerlijke wijze den hoeksteen te leggen voor het bestaan van den vreemdeling. Waar ooit iemand de belangen van anderen is toevertrouwd, 't zij om voor zijne vrienden of geburen hunne geld- of koopmanszaken te behartigen, of op welk gebied dan ook, in betrekking tot het maatschappelijk leven, waar iemand ook maar zich bemoeit met eens anders zaken uit het officieele of burgerlijke bestaan, zoo zou hij of zij leeren, dat deze dingen met nog meer voorzichtigheid en zekerheid zouden worden behandeld, dan zijn eigen leven. Wij zien echter helaas, èn aan onze rechter-, èn aan onze linkerhand, dat deze is den slechten weg gegaan, en die is op 't verkeerde spoor getreden; deze heeft eene fout gemaakt, en gene heeft reeds berouw in betrekking tot zekere zaken, en heeft zich als natuurlijk gevolg daarvan in miscrediet en schande gebracht. Hij onteerde de familie waaruit hij was gesproten, hij bracht schande over zijne vrouw en zijn kind, zoo hij in 't bezit daarvan was, en wierp eveneens een blaam zoover zulks mogelijk was, op de eer van zijn staat en natie. Gij, o Mormoonsch volk, gij kunt het opschrijven in uwe annalen, dat de Mormoonsche apostelen u nimmer in dezen leugenachtigen zin van raad hebben gediend. Nimmer heeft een hunner u aangeraden een valsch getuigenis te verstrekken tegen uwe geburen. Ze hebben zich nimmer onderwonden u te raden om u slecht te gedragen tegenover uwe naasten; nimmer — in geen enkelen zin van het woord. Hunne onderwijzingen daarentegen, vanaf den dag als 't ware dat ge geboren waart, vanaf den tijd dat ge hunne stem voor 't eerst hebt gehoord in deze, of andere vergaderingen, waren er op aangelegd, om de hoogste elementen uwer mannenwaarde in u te ontwikkelen, opdat ge in uwe idealen hooger mocht stijgen en voorbereid worden voor de plichten des levens. Delgt uwē schulden uit, weest eerlijk, deugdzaam, waarheidlievend, milddadig, dapper, en met standvastigen moed en eeuwige hoop bezielde; dan zal God de Vader u willen ontvāngen als uwe zending alhier is volbracht. Men heeft u gewaarschuwd geene vrouweneer te verwoesten, men heeft gezocht u te bewaken, door u in elk opzicht acht te doen slaan op iedere zedewet. Ook iedere vrouw is bij herhaling door dezelfde stem gewaarschuwd geworden. Zie dan nu toe, dat uwe waarde als man en vrouw is beveiligd, en dat ge leeft in overeenstemming met de beginselen van rechtvaardigheid en recht.

Welnu mijne broeders en zusters, zoo ge opmerkzaam wīt zijn in betrekking tot de geboden uwer Kerk, zult ge nimmer ver kunnen afwijken.

Neemt de verplichtingen en verantwoordelijkheden waar, welke op u rusten, en u opgelegd zijn geworden door de maat-

schappelijke wetten van uw land, en ge zult u eveneens niet verliezen in het volbrengen van slechte daden. Zekerlijk, wij hebben onze zwakheden, en maken onze kleine fouten, maar de zware lasten, ontstaan door misdaden en boosheden zullen dan niet op onze schouders rusten. En wanneer de tijd komt, dan zullen we worden aangenomen door onzen God, omreden we Hem trouw zijn gebleven; omreden we trouw zijn gebleven aan onzen naaste, — in één woord, omreden we trouw zijn gebleven aan iedere verplichting welke wij op ons hadden genomen.

En zijn wij trouw geweest aan den eisch des Heeren, waarmede we in den afgeloopen tijd veel hebben te doen gehad, en waarover we veel hebben gesproken; gehoorzamende de wetten des lands welker constitutioneele besluiten genomen zijn door het wetgevend lichaam onzer regeering, — we zullen dan geene redenen behoeven te hebben om ons te beklagen. Als we hebben gewandeld in rechte en goede paden, dan zal geen enkele onzer vrienden ons verwijten hen te hebben vertreden.

Moge de hemel zegenen ieder man, iedere vrouw, en ieder kind van ons land. Moge de Heere zegenen het burgerschap van onzen staat; — 't volk van iedere belijdenis, en ieder geloof, wanneer zij gehoorzamen de geboden van hunnen godsdienst, in eer en waarheid. Moge Hij zegenen de zonen van heel den bodem der Vereenigde Staten, alsmede hare dochters, opdat dit land een volk mag voortbrengen tot de wereld, ongeëvenaard in de toekomst onder het menschdom. Mannen en vrouwen ongeëvenaard in hun uitrusting voor de plichten des levens, ongeëvenaard in hun edelmoed en dapperheid, in hun deugd en liefde, in hun trouw en eer en eveneens in hun ondersteuning van alles wat goed is, uitblinkende in ware mannendeugd en vrouweneer, alsmede in alles wat edel is en groot! Amen.

IETS OVER DE ZENDING IN JAPAN.

Wij hadden voor enkele weken terug, het genoeg een bezoek te ontvangen van den uit Japan teruggekeerden zending Ouderling William R. Fairbourn, welke alvorens hij naar zijn tehuis in Salt-Lake-County, Utah wederkeerde, eene reis maakte door de meeste landen der Europeesche zending. Ouderling Fairbourn was gedurende vijf en een half jaar in Japan werkzaam geweest, en had tal van ervaringen opgedaan onder deze bevolking van Boedhistische en Shintoïstische godsdienst.

Wij brachten enkele genoegelijke uren met hem door, terwijl hij ons vele intressante dingen aangaande de zending van de

Heiligen der Laatste Dagen onder dit Japansche volk, verhaalde.

Broeder Fairbourn opende twee nieuwe zendingsvelden en wel te Sendai en Kofu, terwijl hij eveneens gezonden was naar Mosioka, om de vroeger opgebroken zendingspost aldaar, weer opnieuw te herstellen. Het hoofdkantoor der zending in Japan is gevestigd te Tokio.

Zonder twijfel maken wij Europeanen en Amerikanen ons eene verkeerde voorstelling van de bevolking van Japan en het bijgelegen China.

Over 't algemeen is het menschdom aldaar ten zeerste beschaafd en ontwikkeld, ofschoon hun kleederdracht in menigerlei opzicht van de onze afwijkt. Over 't algemeen bestaat zij uit een ruim overkleed zonder knopen, — kimono genaamd, wat los en bevallig over een lichte onderkleeding wordt geworpen. Bij mannen en vrouwen wordt dit op gelijke wijze gedragen.

Ten opzichte van het algemeene volkskarakter vertelde ons broeder Fairbourn, van één goede eigenschap in 't bijzonder, welke velen van ons, — westerlingen — missen, n.l. dat het door niemand aldaar ooit kwalijk zal worden genomen, wanneer men hun op hunne fouten wijst. Wij kunnen daaraan dus een voorbeeld nemen.

Verder vertelde ons Ouderling Fairbourn, dat bij het Japaneesche volk weinig vooroordeel bestaat tegen het Evangelie, ofschoon het zeer moeilijk is, bekeerlingen te maken, en wel omreden het volk over 't algemeen ten zeerste met hun eigen godsdienst is ingenomen. Vooral is dit het geval met de aanhangers van het Boedhisme. Menige avonden waren door de zendingen aldaar doorgebracht in gesprekken met Boedhistische priesters, maar hunne onderlinge verhandelingen, ontaarden dan niet in twist-gesprekken, maar werden zeer vriendschappelijk gevoerd, en men was vooruit zeker, wanneer door de voorstanders van het Evangelie van Christus een waardevol argument werd aangevoerd, dat dit ook zeker door de tegenpartij zou willen worden erkend.

De taal is zeer moeilijk om te leeren, vandaar dan ook dat eene zending van ongeveer dertig maanden als bij ons gebruikelijk, daar ternauwernood voldoende is, om zooveel van de taal te leeren, als hoognoodig kan worden geacht voor de zendingen om zich maar eenigzins duidelijk uit te drukken. De taal der Japaneezen toch, is niet, — zoo als gebruikelijk in de Europeesche landen en ook in Amerika — uitgedrukt in woorden, samengesteld uit letterteekens van het algemeen gebruikelijk alphabeth, maar in Japan wordt als a b c, beeldschrift gebruikt, en iedere letter of iedere lettergreep voorgesteld door eene figuur.

Gemakkelijk kan derhalve worden nagegaan, dat het geene gemakkelijke taak is, om op de hoogte te geraken van deze verschillende figuren die in duizendvormige schakeeringen uiting moeten geven aan de gedachten der Japaneezen.

Vele vrienden, misschien wel duizend in aantal naar luide van Ouderling Fairbourn waren door hem gedurende zijne zending gemaakt. 't Aantal gedoopte bekeerlingen is betrekkelijk nog wel gering — omstreeks veertig à vijftig zielen, — maar naar gezegd werd, zijn de vooruitzichten voor de naaste toekomst zeer goed.

Door broeder Fairbourn zelf, werden dertien personen tot de Kerk toegebracht, waarvan hij persoonlijk er zeven doopte. Als eigenaardigheid werd door hem nog verhaald, in verband met de geloofsleer van het Shintoïsme onder hen verbreid, dat wanneer gebeden werd, de bidder dan met geopende oogen voor hem in eenen grooten spiegel zag, welke natuurlijk zijn eigen beeld weerkaatste. Zonder twijfel ligt hierin een diepen zin verborgen. Den bidder toch ziet in de weerkaatsing van zijn oogen den spiegel van zijne eigene ziel. Ook is bij dezen godsdienst nog de zoogenaamde vuur- of waterproef in gebruik. Om gewaar te worden of iemand inderdaad schuldig is, aan eene hem ten laste gelegde misdaad, laat men den betrokken beschuldigde de hand in kokend water steken, of wel in het vuur. Komt de hand er ongedeerd weer uit te voorschijn, dan strekt dit ten bewijze, dat de aanklacht op valsche gronden berustte, en de beschuldigde wordt vrijgelaten. In verband daarmee hebben sommigen zich tot taak gesteld, zich in deze dingen te harden, en het daarin tot eene verbazingwekkende hoogte weten te brengen. Zoo verhaalde onze zegsman, dat hij menschen door een houtskoolvuur had zien gaan, met onverschillige kalmte, en het deerde hem niet. Anderen zag hij zich met kokend water laten begieten, en ook hier kwam hun lichaam ongeschonden weder te voorschijn.

Wij westerlingen kunnen ons van deze dingen haast geen denkbeeld vormen. Als iemand onder hen sterft, dan wordt gezegd: hij of zij is gegaan naar het land van het westen over de zee. Dit althans van hen, welke rechtvaardig hebben geleefd. Is iemand een boosdoener geweest, men veronderstelt dan, dat zijn geest een ander leven zal moeten leiden in het lichaam van eene vrouw, of wanneer hij een groot misdadiger was, — in dat van een dier. Men meent dan ook, dat eene vrouw in een reeds vroeger doorgebracht bestaan niet dáár eene vrouw was, maar dat haar verschijning alhier getuigt van eene terugzetting. Vandaar dan ook, dat wanneer een kind van het vrouwelijk geslacht wordt geboren, men niet zooals bij ons, der moeder eene visite brengt

om haar geluk te wenschen, maar men gaat haar alsdan een bezoek van rouwbeklag brengen.

Dit alles behoort tot de zienswijze der Shintoïsten. — Het Boedhisme is in de meer hoogere begrippen van de waarheid beter onderlegd, en vertoont in sommige opzichten zelfs groote overeenkomst met de leerstellingen van het Evangelie.

Ofschoon, zooals gezegd, — het werk aldaar door de belijders dezer secten niet met veel vooroordeel wordt beschouwd, zoo ondervindt men wel evenals overal elders, zeer veel tegenwerking van de zijde der christensecten, die evenals onze Kerk, eene zending aldaar onderhouden.

Het zich eigen maken van de taal, alsmede het vertrouwd geraken met hunne zeden en gewoonten, en door deel te nemen aan hunne werkzaamheden is van groot belang, om het vertrouwen der Japaneezen te winnen.

Somwijlen, zoo zei broeder Fairbourn, gaan wij uit in het veld, en helpen het volk een uurtje voor hun landarbeid, en zijn dan zeker daarna een geopend oor te vinden voor de prediking van het Evangelie. Eens, — zoo verhaalde hij — ging ik uit op een morgen, en hielp de boerenbevolking ongeveer twee uren bij het binnenhalen van den oogst, en de volgende dag was in de nieuwsbladen opgenomen, dat de zendelingen van de Heiligen der Laatste Dagen niet hadden geschroomd, een heele dag zonder loon landarbeid te verrichten, om het volk te helpen. Dat iets dergelijks medewerkt, om ons bemind te maken, spreekt van zelve, en dit is een doorn in het oog van de zendelingen van andere secten, die dit eenvoudige middel om het hart van het volk te winnen, niet schijnen te kennen (?)

In aanmerking genomen den verren afstand, die het volk moet doormaken, alvorens ze tot de overtuiging van de betere begrippen van het Evangelie komen, kan niet anders dan met dankbaarheid worden geconstateerd, dat het werk aldaar in 't verleden goeden voortgang heeft gemaakt, en tevens dat de vooruitzichten uitstekend kunnen worden genoemd. Volhardende moed, en vele gebeden echter zijn noodig, en overeenkomstig deze beginselen trachten 's Heeren dienstknechten in dat gedeelte van Zijnen wijngaard te leven. Wenschen en bidden wij voor hen in den naam van Christus alle succes, opdat ook daar met kracht en klem de goddelijke boodschap dezer laatste dagen weerklinke.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De gewone halfjaarlijksche Conferentie der Luiksche vertaking zal aldaar gehouden worden op Zondag 7 Mei a. s.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:

B. G. THATCHER.

Assistent:

B. TIEMERSMA.

EEN DER VOORNAAMSTE ONDERDEELEN VAN HET EVANGELIE.

Onder de onderscheidene voordeelen ons door het Evangelie geschonken, en de ontwikkeling harer beginselen in onze persoonlijkheid, bekleedt liefde voorzeker eene der voornaamste plaatsen. Het Evangelie wat zelve haar bestaan te danken heeft aan de bron van alle liefde, verlangt van hare beoefenaars, dat ook zij op hunne beurt dit voorname beginsel in practijk zullen brengen. Bij het instellen der Goddelijke wetten, is liefde altoos de eerste grondgedachte geweest. Toen Vader in den Hemel Zijne kinderen naar deze zoover van Zijne Goddelijke woningen gelegen planeet zond, was, — hoe vreemd het ook mag schijnen bij oppervlakkige beschouwing, — toch liefde de drijfveer van heel Zijn doen. Door de uitspraken der Heilige Schriften van voorheen, alsmede in verband met de Goddelijke openbaringen in deze dagen is het den Heiligen der Laatste Dagen bekend, dat zij eenmaal als onvolkomene wezens, — als 't ware nog in hunne kindsheid vertoevend, — bij hunnen Vader waren, en dat Hij een plan daarstelde, om hen tijdelijk van Zich te doen verwijderen, opdat ze kennis en wijsheid zouden opdoen, en hunne karaktereigenschappen naar Zijn voorbeeld zouden volmaken. Liefde alleen was de drijfveer die Hem hiertoe deed besluiten; — liefde, om hen, de levende voortbrengselen van Zijnen Heiligen wil het steile pad der deugd te doen bestijgen aan de hand van Zijne — voor dat doel — gegevene wetten. En toen Zijne kinderen gingen, ontnam Hij hen de herinnering aan hunnen toestand waarin zij verkeerden in de oorden van omhoog, wederom uit liefde, opdat geen heimwee hen kwellen zou, en tevens, dat ze door geloof zouden wandelen en in staat zouden zijn, om even als ze in 't verleden hadden gedaan, ook thans onder de zoo zeer veranderde omstandigheden, hun leven volkomen in te richten naar Zijne bedoelingen. 't Doel van den Heiligen Vader was, om Zijne kinderen die onderscheidene trappen te doen doorloopen, die hen volmaakt konden maken, en zodoende dichter bij Zijn eigen Goddelijke persoonlijkheid konden brengen; — en evenals een aardsch vader zich ten doel stelt, om Zijne kinderen op te voeden tot weltoegeruste leden der maatschappij welke hen straks

te wachten staat, en het daarom noodig oordeelt, dat zij in hunne kindschheid leeren gehoorzaam te zijn aan zijne raadgevingen, vermaningen en geboden, zoo ook ons aller Hemelsche Vader had tot doel om de door Zijne liefde voortgebrachte wezens tot meerdere volkomenheid te ontwikkelen. Hij bracht hen — onder de hoede van Zijne wetten, — in aanraking met zonde en dood, enkel uit reine liefde, opdat zij, „gewaarschuwd door het Paradijs-voorbeeld hun weg zouden bewaren langs de lijn van Zijne Vaderlijke gegevens. Om hen 'op te voeden tot wezens als Hijzelf is, bekwaam tot het volvoeren der eeuwige wetten, ja zelfs tot het op hunne beurt bekwaam zijn om werelden te scheppen in 't eindeloos verschiet der toekomst, was het, dat Hij Zijn Goddelijk kroost een tijdlang van Zijn eigen persoonlijkheid-verwijderde door hen op een ver verwijderde plaats te doen leven, om aan de hand van Zijne geboden en met Zijne geschonken hulp het kwaad te overwinnen.

Ziedaar een gedeelte van het plan, dat ons als schijnbaar nietige stervelingen het aanschijn gaf. Iedere geest zal tot Hem terugkeeren, zooals ieders stof opnieuw tot de aarde gaat, en eens zal de dag komen, dat wij ons de blijdschap zullen herinneren, welke wij gevoelden, toen Zijne eeuwige plannen ons bekend werden, en we voor 't eerst te dien opzichte Zijne liefde zagen, toen n.l. „de morgensterren tezamen vroolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten,” — ten tijde toen de aarde op hare grondvesten nederzank.

En waar nu liefde ten allen tijde de drijfveer van de handelingen Gods is, en zonder deze drijfveer de waarde van iedere daad onmogelijk volmaakt kan zijn, daar ligt het voor de hand, dat de grondtoon van ieder gebod ons door den Vader gegeven, er op aangelegd is, om dat beginsel ook in Zijne kinderen te ontwikkelen. Hetzelfde gevoel wat Hem bezielt jegens Zijne schepselen op aarde, heeft hij eveneens in beginsel gelegd in heel Zijne schepping, en de teedere ouderliefde welke wij waar kunnen nemen door heel de rij der geschapen soorten, — in opklimmenden rang eindigende met den mensch, is niets anders dan een afschaduwing dezer eigenschap Gods door Hem in onbepaalde volmaaktheid bezeten, en ter ontwikkeling van het persoonlijk karakter in het hart van ieder menschenkind op aarde gelegd. Geen wonder derhalve, dat waar in ver vervlogen tijden door den Heer voor 't eerst Zijn geschrevene wet werd gegeven, in die wet reeds sprake was van de plichten welke liefde gebiedt; — en, zooals Christus in latere dagen verklaarde, heel de wet samengevat kon worden in het: „Hebt God lief boven alles en uwen naaste als u zelven,” want — zoo zeide Hij: „aan deze twee geboden hangt

de gansche wet en de Profeten." Veilig kunnen wij zeggen, dat geen enkel gebod door den Vader ooit is gegeven geworden wat niet tot strekking had, deze eigenschap, — de grootste en de meeste van allen — aan te wakkeren. Evenmin is door Hem in betrekking tot al het geschapene, ooit een enkel ding daargesteld, wat niet dit onderwerp tot grondgedachte had, en hoe vreemd het ons ook mag schijnen bij oppervlakkige beschouwing, — zelfs wanneer hij de volkeren strafte met dood en verderf, is het nog Zijne liefde welke aan 't licht treedt, en wanneer Hij tot straf den dood besloten heeft over volkeren of persoonlijkheden, dan is een Zijner drijfveeren daartoe, hen over te plaatsen in een andere sfeer, om hen onder andere omstandigheden te doen leven, opdat deze allicht spoediger en beter tot volmaking van hun karakter zullen medewerken. En, — zooals gezegd — behoeft het ons dan te verwonderen, dat de verschillende geboden door Hem ten allen tijde aan Zijne kinderen gegeven, deze edele eigenschap ten doel hebben? — Ook de Apostel Paulus, was zich de groote macht en waarde van dit beginsel bewust, want in het 13e hoofdstuk van I Corinthen, geeft hij een geheele opsomming der onderscheidene eigenschappen welke met het betrachten van liefde aan het licht treden, en naar aanleiding van zijne belofte in het laatste vers van het voorgaande hoofdstuk, wijst hij werkelijk den Corinthiërs een „uitnemender" weg en schildert deze gave des Evangelies af, als de beste ooit gegeven, ja zelfs, — hij zegt dat zonder het in toepassing brengen van deze eigenschap al de andere uitnemende zaken van het Evangelie door een persoon bezeten, hem toch slechts een luidende schel of klinkend metaal doet zijn, en in het laatste vers van hoofdstuk 13 zegt hij, — na de opsomming van de edele eigenschappen der liefde volbracht te hebben, — dat ten slotte slechts hoop, geloof en liefde overblijven, doch dat de meeste dier drie de liefde is.

Wij kunnen wel zeggen dat in latere dagen dit woord van Paulus een gevelegeld woord is geworden, wat overal en bij ieder bekend is, maar bij de Heiligen der Laatste Dagen dient het eene bijzondere beteekenis te hebben, omdat wij in de leeringen der Apostelen van vroegere dagen de bevestiging zien van de leer van het Evangelie aan ons geopenbaard, en bij de beschouwing der in deze laatste dagen geopenbaarde waarheden, treedt in nog volmaakteren vorm, 's Heeren bedoeling aan het licht, en geldt derhalve in dubbelen zin de vermaning om toch vooral dit beginsel te betrachten.

Om ten bewijze te strekken, dat de Heere niet vergeten heeft ook — zooals gezegd — in deze dagen de noodzakelijkheid der hier besproken zaak te openbaren, lezen we in Leer en Verb.

Afd. 88 : 125: „En, *boven alle dingen*, bekleed uzelf met de *banden der liefde*, als met eenen mantel, welke de band van *volmaaktheid* en *vrede* is;

Laten wij het doen, Heiligen der Laatste Dagen, ons namelijk met die banden der liefde bekleeden, opdat we proef-ondervindelijk bewezen kunnen zien, dat deze inderdaad de banden van volmaaktheid en vrede zijn. We zullen dan ervaren, dat het betrachten hiervan ons meer nabij ons ideaal brengt, en in ons binnenste zullen werkelijk de vruchten van het Evangelie met deszelfs liefde-wetten kunnen worden waargenomen, en wij gaan den tijd verkorten, welke ons scheidt om het aangezicht van onzen ook in dezen zin volmaakten Verlosser te mogen aanschouwen.

GEHOORZAAMHEID IS NOODZAKELIJK.

Gehoorzaamheid is eene der wetten waarop een groot gedeelte van het Evangelie berust. Zonder dat de een gewillige gehoorzaamheid aan den ander betaalt, zou het onmogelijk zijn, om dat schoone gebouw van het lichaam van Christus op te trekken. Al de leden van Christus Kerk hebben elkander even als de leden van een en 't zelfde lichaam, telkens en bij voortdoring van noode. De noodzakelijkheid om hen, die boven iemand anders in bevoegdheid eene rechtvaardige plaats was gegeven, — verkregen door Goddelijke autoriteit, — te gehoorzamen, blijkt ten klaarste uit alle de gewijde geschriften; — zoowel uit die der geschiedenis van Israël in Palestina, als wel der groote Nephieten-natie, aan de andere zijde der wereldzee.

Reeds Abraham gaf Hagar de dienstmaagd van Sarai, zijn — Abrahams — bijwif, in de hand van hare meesteres, daarmede de bevoegdheid van Saraï erkennende, en toen Hagar een bezoek ontving van den Engel des Heeren, nadat zij van voor het aangezicht van Saraï vluchtende was, zeide deze Godsgezant, haar in herinnering brengende, dat Saraï hare vrouwe was, dien zij had te gehoorzamen: „Keer weder tot uwe vrouwe, en verneder u onder hare handen.”

In latere dagen toen Israël in de woestijn vertoefde, en van den Heere „gebod op gebod en regel op regel” ontving, „hier een weinig en daar een weinig” werd tot hen het woord gesproken, opgeteekend in Gen. 22 : 28, „de oversten in uw volk zult gij niet lasteren.”

Toen het volk des Heeren in latere dagen afweek van Gods geboden, en volgens Heidensch gebruik een koning als regeerder over zich begeerde, gaf de Heere die nieuwe autoriteit, — zelve gewenscht — onder uitdrukkelijke voorwaarde echter dat men hem ook strikte gehoorzaamheid zouden betoonen.

Ook in de geschiedenissen van het Boek van Mormon komen onderscheidene voorbeelden voor, waaruit aangetoond kan worden, dat het volk ten dien tijde gehoorzaamheid had te betoonen aan de machten over hen gesteld. Zoo blijkt b.v. uit het oordeel 't welk over Nehor werd uitgesproken, die valsche leeringen had getracht in te voeren, en in zijne blinde goddeloosheid een dienstknecht des Heeren versloeg, waarop hij werd veroordeeld om te sterven, wjl hij de wetten had overtreden, — dienaangaande gegeven aan het volk, ten tijde van koning Mosiah, — dat Alma de hoofdrechter niet aarzelde, het doodvonnis aan hem te voltrekken, omreden hij als dienstknecht des Heeren gehoorzaamheid eischte aan de wetten door God gegeven. En ofschoon de hier aangehaalde voorbeelden weliswaar meer in 't bijzonder het maatschappelijke leven raken, alsmede de machten van wereldlijke strekking, zoo valt daaruit echter zeer klaarlijk op te merken, dat door den Heere, — welke het n.l. was die ook deze wetten had gegeven, ten duidlijkste werd ingezien, dat geene maatschappij gegrondvest kon worden, tenzij de wetten door het volk, of de leden dier maatschappij werden gehoorzaamd. En waar dit nu reeds op maatschappelijk gebied helder te voorschijn treedt, daar behoeft het geen betoog, dat op geestelijk gebied ook evenzeer door den Heer wordt verlangd, dat het menschdom in 't algemeen, de beginselen van het Evangelie, en Zijn volk gehoorzaamheid aan de door Hem aangestelde autoriteiten zal betoonen.

Voor welk doel toch zijn de onderscheidene gezaghebbers aangesteld? Niet om te heerschen, of in onrechtmatigheid van hun overwicht gebruik te maken. Dusdanige handelingen vallen zoo ver buiten de lijn van het Evangelie, dat niemand van de dragers van Gods Heilig Priesterschap de gedachte koestere, dat deze roeping hem recht zal geven zich boven anderen verheven te wanen.

Wij willen daaromtrent enkel verwijzen naar Leer en Verb. 121 : 37, waar gezegd wordt, dat de rechten van het Priesterschap weliswaar onafscheidelijk verbonden zijn met de machten des Hemels, maar dat ze alleen aangewend kunnen worden en volgens de grondbeginselen van gerechtigheid. Het is waar — zoo zegt het verder, — deze rechten, ze kunnen op ons bevestigd worden, maar wanneer wij ondernemen onze zonden te bedekken, of dwang op de zielen der menschenkinderen uit te oefenen, dan onttrekken zich de Hemelen, Gods geest wordt bedroefd, en, als deze onttrokken is vaarwel zij dan het Priesterschap of gezag van dien man!

Ieder kan hier derhalve zijne handelingen, en de grondtoon daarvan in betrekking tot zijn Priesterschap toetsen.

Gehoorzaamheid is ieder echter ten eigen bate verschuldigd, daar waar het Priesterschap in rechtvaardigheid wordt gedragen en uitgeoefend. De machten des Hemels zijn in de Kerk aanwezig, om den leden op te bouwen, om, — zooals Paulus zegt, — te strekken tot volmaking der Heiligen, tot het werk der bediening, alsmede tot opbouwning des lichaams van Christus. Hier is natuurlijk door Paulus verondersteld, dat deze ingestelde autoriteiten alleen dan voor dit doel kunnen baten, wanneer ze gehoorzaamd worden. Wat zoude het helpen, als in de Kerk slechts enkel in naam een Priesterschap aanwezig was, wat geene aanspraak op gehoorzaamheid deed gelden. Zou een zoodanig Priesterschap ooit tot zijn doel kunnen geraken, om namelijk het middel Gods te zijn, het menschdom op te bouwen, totdat zij allen zullen gekomen zijn tot de eenigheid des geloofs en de kennis van den Zoon Gods, tot eenen volkomenen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus? — Neen immers! — Alleen dan, wanneer stipte gehoorzaamheid wordt betoond aan waarlijk goede raadgevingen, geschonken met vriendelijke woorden door de liefde ingegeven, door de liefde des Heeren, die zijne uiting zoekt langs Zijn Heilig gezag, kan het de door den Apostel zoo treffend geschilderde gevolgen hebben.

Laat iedere Heilige der Laatste Dagen zich herinneren, dat het Priesterschap gegeven is tot hun voordeel, niet, — zooals gezegd, — tot onrechtmatige overheersching, maar werkelijk ieder ten bate, om door middel van wijzen raad en vriendelijke terechtwijzing, den geest van 's Vaders meeningen te vertolken, opdat door allen vooruitgang kan worden gemaakt in Zijn Koninkrijk.

Wij zouden daarom nauwkeurig acht slaan op den raad van dat Priesterschap, en ieder in zijne plaats gehoorzaamheid, bereidwillige gehoorzaamheid betoonen aan hen die boven ons zijn gesteld, om daardoor des Heeren wil te doen, en tevens in ons te kweken den geest van ware nederigheid, welke gaarne aller dienaar is, — steeds bedenkende, dat alleen hĳ waarlijk groot is, die leeren en gehoorzamen wil, en daardoor voorbereid, eenmaal zelve eene geschikte persoonlijkheid kan worden, om het Priesterschap te dragen en een werk te volbrengen in 's Vaders zaak.

Gehoorzaamheid aan de geboden van God, vertolkt door Zijne macht op aarde zal ons door ondervinding doen kennen, de waarde van Zijne eischen, en ieder zal bij zich zelve ervaren, dat waar deze gehoorzaamheid in alles wordt betoond, het karakter zich gedurig beter laat ontwikkelen, overeenkomstig den eisch van Gods wetten.

STEMMEN UIT UTAH.

Wij ontvingen een brief uit Salt-Lake-City van broeder en zuster Joh. Hoekstra, met verzoek de volgende getuigenis aangaande 's Heeren werk te willen plaatsen :

„Wij kunnen u melden, dat wij nu omstreeks 22 maanden hier woonachtig zijn, in het land Zion, alwaar wij bezig zijn voor onze afgestorvenen het werk te verrichten. Wij ondervinden daarbij, dat de Geest sterk in ons werkt, en het onze getuigenis van het Evangelie vaster doet zijn dan ooit te voren, ofschoon we gerust kunnen zeggen, dat die reeds gevestigd was, toen wij opgingen. Onze hoop en ons verlangen is, om voort te gaan in 's Heeren werk, en nimmer te vergeten voor welk doel wij hier zijn gekomen. Wij weten, dat wanneer wij 's Vaders wil volbrengen, onze zaligheid hiernamaals groot zal wezen, en dat dit zoo mag worden, is 't doel van heel ons streven. Geliefde broeders en zusters, onze hoop is dat wij allen standvastig mogen blijven in de dagen welke zullen komen, en in de moeilijkheden welke de toekomst misschien nog in haren schoot voor ons verborgen houdt. Wij weten zeker, dat dit de plaats is waar de Heer zijn volk vergadert in deze laatste dagen.

Ontvangt ten slotte de hartelijke groeten van uw broeder en zuster in het waar en rein Evangelie.

JOH. HOEKSTRA en echtgenoot.

ONTSLAGEN.

12 April 1911. — Ouderling John L. Ellertson is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Op 5 Nov. 1908 arriveerde hij te Rotterdam, en is sedert dien tijd in de Amsterdamsche, Rotterdamsche en Groningsche Conferentie werkzaam geweest.

ALWEER EEN NIEUW KERKGENOOTSCHAP.

Voor enkele maanden geleden is er weder een geheel splinternieuw godsdienstgenootschap opricht te Temanggoeng O.-I. Als naam werd gekozen: „Indische Algemeene Christelijke Kerk'. Hare belijdenis is de algemeen gebruikte Twaalf Artikelen of de zoogenaamde Apostolische Geloofsbelijdenis, waaraan nog twee artikelen aangaande Onfeilbaarheid van Gods Woord en de Vergiffenis der zonden, zijn toegevoegd. Een twintigtal leden traden toe. Een kerkeraad werd gekozen, die na bevestigd te zijn, zijn eerste kerkeradsvergadering hield. Tot herder en leeraar werd beroepen een gewezen hervormd predikant.

RECTIFICATIE.

In het vorige nummer is een drukfout geslopen. Onder de rubriek „In ons eigen Zendingsveld” werd vermeld dat in 't geheel er 258³/₄ uur met vreemdelingen was doorgebracht; — dit moet zijn 258¹/₄ uur. Belangstellenden gelieven hier dus nota van te nemen.

LENTELIED.

Nu weer 't schoone jaargetijde
Intrek neemt, en bosch en veld
Rijk'lijk tooit met pracht van kleuren
En ons Godes liefde meldt.

Nu weer frisch de bloemen spruiten,
't Vogelencoor zijn stem verheft,
Blij zijn klanken doende schallen,
Alsof 't Vaders zorg beseft.

Nu weer 's luchtruims blauwe tinten
— Wazig, doezig, — ver in 't zicht —
Sprekende van de zomerdagen
Die weer komen, — blij en licht,

Nu weer 't Paaschfeest spreekt van leven,
Spreekt van lente, liefde en vrede,
Laat ook wij onze harten paren
Tot een toon van vreugdebeef.

Tot een blijde dank'bre stam'ling,
Dat we als kroost van Hem op aard,
Waardig waren nog te leven,
Door Zijn hand als steeds bewaard

Waard, — te leven in de vreugde
Van Zijn schepping daargesteld,
Als opnieuw aan 't licht getreden,
Door deez' Godsspraak ons gemeld.

Laat ons trachten lief te hebben:
Naar het voorbeeld, — ons getoond
In die klanken, — blij van leven —
Der Natuur die rond ons woont.

Laat ons hart een juichtoon uiten,
Voor die wond're liefdegift
Van het leven, rijk aan schoonheid, —
In Gods scheppingsdaad gegrift.

OVERLEDEN.

VAN BOERUM. — Op 10 Maart 1911 is te Ogden, Utah overleden: Eiso van Boerum. Hij was geboren op 20 April 1844 te Dockum, (Friesland), gedoopt op 18 September 1887 door Ouderling D. F. Collett, en op denzelfden dag bevestigd door Ouderl. E. Neuteboom.

INHOUD.

Oprechtheid, eerlijkheid, deugd en trouw, zijn leerlingen der Kerk (vervolg van bladz. 117)	Blz. 129	Gehoorzaamheid is noodzakelijk	Blz. 140
Iets over de zending in Japan	„ 133	Stemmen uit Utah	„ 143
Conferentie-Aankondiging	„ 136	Ontslagen	„ 143
Een der voornaamste onderdeelen van het Evangelie	„ 137	Alweer een nieuw kerkgenootschap	„ 143
		Rectificatie	„ 144
		Lentelied	„ 144
		Overleden	„ 144

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.